

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțis. Jue și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Nr. 3193 Pres.

IOAN,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericeii ortodoxe în Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor al archidieceșei Nostre transilvane; iubiților și onoraților deputați la sinodul archidieceșan: dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

Având în vedere §§. 89 și 90 din statutul organic, convocăm și prin acestea declarăm de convocat sinodul ordinar anual al archidieceșei Nostre transilvane, în biserica schimbării la față din cetatea Sibiu, pe **Dumineca Tomei, adică pe 16/29 Aprilie a. c.**, la 9 ore antemeridiane, când se vor începe ritualele bisericești, iar după aceea va urma deschiderea sinodului în localul designat spre acest scop.

Sibiu, 4 Aprilie, 1900.

Ioan Metianu m. p.

„Din tainele ascunse ale Maghiarilor“.

„Blăstemul lui Dumnezeu apasă asupra națiunii maghiare, nefericită și în vreme de pace și război“.

Epistola lui Francisc Deák din 12 Febr. 1843 către Nicolae Wesselényi.

Ziarul „Pester Lloyd“ dela 3 Aprilie a. c. a publicat o epistolă a înțeleptului națiunii maghiare Francisc Deák — cătră un mare apostol al maghiarisării Nicolae Wesselényi în care aflăm pasagiul marcant „Blăstemul lui Dumnezeu apasă asupra națiunii maghiare, nefericită și în vreme de pace și război“.

Este semnificativ acest pasagiu, căci el prezintă pe Maghiari în adevărata lor lumină, scote la ivelă una

din însușirile lor de a nu fi mulțumiți nici-odată, ci în continuu de a căuta cum se asuprescă pe alții, cum se facă altora viața amară, cum se lase să simtă popórele conlocuitoare mânia lor, grandomania lor, puterea lor.

Cam tot în acest sens mai anii trecuți a exclamat în plin parlament deputatul Szemere Miklós „nem boldog a magyar“, deși în altă situație se găsește maghiarii acum și în altă au fost ei la 1843, când Francisk Deák a pronunțat blăstemul lui Dumnezeu, care nu-i lasă să fie fericiți nici în vreme de isbânzi, nici în vremi grele și de nevoi.

Mai bine de trei decenii Maghiarii sunt domni ai situației, și cuvântul lor e hotărîtor în consiliul corónei.

Cu porniri grele s'au năpăstuit asupra tuturor popórelor nemaghiare, în galop au mănăsat mașina maghiarisării, și toate legile lor mai mult sau mai puțin le-au făcut cu considerare la întărirea elementului maghiar.

Cel mult Jidanii, aliații lor naturali, se fi mai tras și ei folóse, cu deosebire în cele speculative, în cele financiare, dar în genere luate, toate legile, toate ordinațiunile și totă politica vieții de stat o au croit ca exclusivismul de rassă să aibă cel mai larg teren și cea mai întinsă îmbelșugare.

Cu toate aceste „nem boldog a magyar“.

Odată vine primarul Lueger al Vienei și ține în reprezentanța comunei o vorbire și îi scóte din totă liniștea.

Altă-dată vin studenții șvabi și înființază o societate pentru ocrotirea limbei germâne în Ungaria, și acesta e destul să le bage gróza în óse și să se pierdă cumpétul.

Ici-colea mai dau câte un semn de viață Sașii din Ardeal, fac un club separat în Budapesta, lucru, care ori-cât de nevinovat în sine, nu este pe placul stăpânitorilor nostri.

Ii scóte de tot din fire „Liga“ Românilor de dincolo, dacă la vreme mai dă și ea câte un semn de viață, și publică câte o broșură despre cele-

ce se petrec în Ardeal — despre procesele politice, despre prigonirea tricolorului, despre improcesuarea țeranilor, întemnițarea fruntașilor.

Aceste sunt un neînsemnat număr din nevoile interne, de acasă, dar la aceste se asociază neliștea ce li-o fac croații, fumanii, și mai ales neliștea ce li-o fac Nemții de câte-ori statorcesc cuota și încheie pactul dualistic pe câte 10 ani.

De trei-patru ani tot cârpesc la elaborate, la transacțiuni, la ultimate, la ședințe ale comisiunilor cuotei, cât în Budapesta, cât în Viena, dar la pace, la înțeles definitiv nu ajung.

Nouă ni-se pare, că în contact cu cei de dincolo lucrurile nu merg în dragă voia lor, dar de silă, bucuros n'au încotro — iau asupra lor sarcini nesuportabile, căci grandomania maghiară, pururea nemulțumită, pururea îngâmfată cere jertfe, sub a căror povară cetățenii trebuie să se încovóe.

În astfel de împregiurări și noi trebuie să dăm drept deputatului Szemere că „nem boldog a magyar“ și trebuie să venim la cuvintele profetice ale înțeleptului Francisc Deák, că asupra acestei națiuni apasă blăstemul lui D-zeu.

Dacă Maghiarii s'ar puté desbrăca de pornirile lor pătimase, de gândurile lor rele, ca să facă și din pietrii maghiari, dacă nu ar forța maghiarisarea, schimbarea numelor, dacă s'ar împrieteni cu idei adevărat liberale și europene, — o mulțime din durerile lor închipuite ar dispărea și ar face loc unei mulțumiri generale.

Clubul sașilor nu i-ar puté nelișci, liga românilor nu ar avé motive și cuvânt să alerge cu plângeri motivate înaintea forului european, șvabii și-ar puté vedé aici de interesele limbei lor, și nu în Viena, — ear Lueger ar sci că vorbirile lui întempină disprețul alor 15 milioane de cetățeni — și ar înceta cu insultele la adresa elementului maghiar.

Dacă ar avé maghiarii o dosă mai mare de modestie, s'ar mulțumi cu o armată, și milioanele ce se cheltuesc

pentru două armate, s'ar puté folosi dând poporului instrucțiune gratuită, fiecăruia în limba sa maternă, și multe stări anormale și bolnave ar înceta.

Aceste resóne nu le au, nu le pot avé maghiarii, căci nu-i lasă să le aibă grandomania, nu-i lasă să le aibă firea lor și astfel sunt și ei nefericiți și nemulțumiți, dar cu ei de sigur și mai nefericiți suntem noi, așezați aici ca să trăim împreună cu ei, sub a lor stăpénire.

Prin pozițiunea geografică favorabilă, așezați la Porțile orientului, maghiarii s'ar puté elupta cel puțin independența economică, ar puté ferici popórele conlocuitoare, căci țără mai binecuvântată de Dzeu ca Ungaria, Bănatul și Ardealul puțin sunt pe continent, dar nefericirea e tot grandomania, dorul de a stórcce pe alții, de a estermina și subjugă popóre, visuri în veci nerealisavere ale maghiarilor, cari le vor sâpa grópa lor și nouă, ca să facem loc altor popóre mai cu minte și mai cu pricepere de cum sci ei fi, în cele ale cârmuirii și conducerii unui stat per eminentiam poliglot, stat în care fiecare naționalitate reclamă cu drept, dreptul limbei sale naționale și existenței sale naționale și nu este aplicată nici una a-l schimba pentru orice lucruri și bunuri pământesci. Impe-deca, amána se pot pe multă vreme tendințele naționalităților, dar smulge din pieptul și din inima lor nu le póte maghiarul fie el cât de puternic și de grandoman.

Pân' ce nu se lasă de utopii maghiarii, zicem și noi cu Szemere „Nem boldog a magyar“.

Nou patriarch de Alexandria.

După o vacanță de mai bine de 6 luni, s'a întregit scaunul patriarchal din Alexandria prin alegerea metropolitului de Nazaret Fotie, care a întrunit majoritatea absolută a voturilor.

Nou alesul patriarch a fost confirmat de Chediv și de In. Pórtă și în proximele zile va lua în conducere naia bisericeii, ce i-s'a încredințat.

FOIȚA

Critică socială.

Patriotismul nostru.

Ne plângem mereu de cât-va timp că patriotismul ne lipsește, că țara suferă pentru că n'o iubim de ajuns și că ne gândim prea puțin să cultivăm acest sentiment în tinerele generațiuni. De pe tribuna camerei, a Ate-neului și chiar a Academiei se rostesc de ani întregi aprópe aceleași tirade în care se laudă bătrénii de altă dată, entusiști și energici, și se condamnă tinerii de astăzi, apatici, sceptici și cosmopoliti. Unii ascultă aceste ieremiade, le iau drept ecoul unei convingeri sincere, le comentéză și le repetă la rëndul lor, făcând aceeași reflecție tristă că genera-țiunile nouă nu mai au nici un ideal și sunt incapabile să muncéască pentru înălțarea țării. Alții privesc cu un suris ironic la toate aceste sforțări de a reînvia patriotismul din trecut și întimpină cu calificativul de clișeuri învechite cuvintele predicatorilor. Nimeni nu se întreabă însă care din aceștia au dreptate, pentru ce tinerii sunt învinuiți că nu și iubesc țara și care este patriotismul care ni se dă drept pildă de urmat.

Nimic nu discreditează mai mult un cuvânt ca întrebunțarea lui în deșert, banalizarea lui în toate împregiurările și specularea lui în vederea unor scopuri îndoióse. Și toc-mai sórtea acesta a avut-o la noi patriotismul în a doua jumătate a vécului pe care-l îngroșăm. A fost un patriotism fals, de paradă și răsónator ca toate lucrurile seci acela care ni s'a predicat în timpurile din urmă. O școlă întregă de ómeni ne-a amețit cu frasele lor bombastice și ne-a deprins să credem că acela care repetă cu mai mult emfas cuvintele de *patrie, sentiment național* etc., este cel mai bun patriot și înțelege mai bine nevoile țării. A fost tactica actorului care se frământă nebun pe scenă pentru ca să ne înșele cu exclamațiunile și gesticulările lui și să ne închipuim că simte fie-care cuvânt pe care-l pronunță. Aplauzele erau singurul lucru pe care-l urmăreau acești debitanți de un sentimentalism fals, și lumea orbită se închina dinaintea lor, șoptia cu evlavie numele afișate cu sgomot și, plină de încredere în sinceritatea lor, îi lua drept ómeni providențiali pe umerii cărora se răzimbau destinele întregii țări.

Dar într-o zi alții mai pătrunzători s'au convins că cei ce ne dedeau lecții de patriotism erau niște apostoli mincinoși. Și

odată cu disprețul pentru acești traficanti de cuvinte, desgustul pentru patriotism a început să încolțéască în sufletul unora și se se întindă mai departe. Ideia de iubire de țară se asociase de aceea de frase declamatorii, și când desertăciunea, acestor din urmă s'a dat pe față, trebuia să urmeze discreditarea celei dintâi. Pentru cei cari nu sunt în stare să înțeleagă că un sentiment se póte manifesta și sub altă formă, era fatal ca patriotismul să devină ceva banal, copilăresc, cât timp cuvintele cari servise la exprimarea lui ajunseser niște pretențioase locuri comune. Astfel chiar aceia cari pretindeau că luptă pentru întărirea sentimentului național la noi au fost printre cei dintâi cari au contribuit la slăbirea lui și au provocat singuri curentul pe care-l desapróbă astăzi, dar pe care l'ar fi putut prevedea dacă sufletul le-ar fi fost mai puțin pătimăș și capetele mai bine disciplinate.

Este un mare dar acesta de a ști cât ne póte ierta un cuvânt și unde numai se cade să-l invocăm. Un cuvânt este o haină pe care n'o putem da tuturor și pe care o compromitem dacă ne arătăm cu ea acolo unde nu e locul. O limită fixă este impusă de bunul simț ori-cărui cuvânt pe care-l întrebunțăm și când din nepriceperea noastră

am trecut peste ea, să nu invinuiim pe nimeni, dacă urmările nu vor corespunde așteptărilor pe care ni le-am făcut. Ideea cea mai bună, cuvântul cel mai frumos își pierd din prețul lor când nu știm unde să le încadrăm. Aruncate la întâmplare, ele s'asemănă cu un mărăgărit îngropat într-o grămadă de pietri.

Din nenorocire, tocmai acesta s'a întâmplat cu patriotismul nostru. Sub motivul că voim să fim buni Români, l'am preumblat în toate părțile și l'am amestecat în toate lucrurile. Aceleași cuvinte góle la care se desfătau unii și cu care se presărau toate discursurile politice, le-am dus și peste grăniță, ca să asurzim pe streini, și le-am repetat mereu, introducându-le și în știință. Acolo unde nu-și găsiu locul tiradele răsurnătoare, și unde eram chemați să arătăm că tactul nu ne lipsește și că suntem capabili să dăm probe de serioșitate, unii au ținut să se manifeste iarăși patriotismul lor rău înțeles și inoportun. În câte rënduri n'am fost invitați să ne manifestăm și noi ca ómeni cari înțeleg cum se ridică nivelul unei țări, și de câte ori nu ne-am dus să surprindem pe streini cu copilăria noastră orientală și să le arătăm că noi înțelegem mai ușor patriotismul! Exemplul cel mai recent de asemenea pretinse manifestățiuni folosi-

Patriarchul Fotie este cunoscut întregii biserici ortodoxe ca un bărbat foarte erudit și de un caracter firm, de care biserica lăgă multe speranțe frumoase.

Tractul Geoagiu.

— Sinod protopresbiteral —

Sinodul protopresbiteral al tractului Geoagiu s'a ținut în Hondol la 23 Martie 1900 v.

Membrii prezenți au fost 27 verificați, unul neverificat din cauză că comisarul protopresbiteral Nicolae Popoviciu a trimis protocolul de scrutinu manc. Față de comisarii protopresbiterali Longin Poenar din Fizeș și Stefan Onea din Almașul-mare, cari n'au trimis nici un act referitor la alegere, sinodul a decis:

Sinodul ia cu regret la cunoștință indolența respectivilor comisari și le exprimă dojană, iar în cercurile respective se ordonă alegeri nouă cu observarea, ca să se numescă alți comisari în locul celor susnumiți.

După constituirea definitivă a sinodului prezidiul prezintă:

a) Raportul prezidiului. Acesta substituie raportul comitetului ppresbiteral, care deși a fost convocat de două ori în anul acesta și deși s'au votat în anul trecut diurne de 1 fl. pentru o ședință pe seama fiecărui membru din comitet, totuși comitetul nu s'a întrunit spre a-și rezolva agendele și astfel despre agendele aceluia a făcut raport prezidiul;

b) raportul protopresbiterului despre starea tractului;

c) raportul epitropiei cu racioțiul fondului. Nefiind acesta examinat de comitet s'a ales o comisiune, care să examineze racioțiul, să sconteze cassa și să raporteze în ședința de după amiază;

d) o petițiune a membrului I. Ioanovicu.

În ședința II. s'a luat la dezbatere punct de punct raportul prezidiului.

Din acesta se vede că Ven. Consistoriu a făcut pași de lipsă la guvern în ceea ce privește prin gendarmii a sinodului nostru din anul 1898, ceea ce neaducându-se la cunoștință sinodului în anul trecut, membrii aceluia au cerut să li se aducă la cunoștință, ce satisfacțiune s'a dat sinodului pentru ingerința suferită din partea gendarmilor.

Că ce a dispus guvernul în cauza această nici acum nu știm. Atâta am auzit pe cale indirectă că gendarmii respectivi au primit un dorgatoriu iar notarul, care nici nu a fost acasă în ziua aceea o mică pedepsă de 3 fl.

La discuție mai îndelungată a dat naștere fondul ppresbiteral, înființat la propunerea membrului Petru Popian, la anul 1866, cu ocaziunea întrunirii sinodului ppresbiteral în Hondol. Suma colectată atunci dela 9 membrii din an în an a crescut, parte prin contribuiri benevole, parte prin detragerea de câte 5 fl. dela aceia cari se împărțeau

tore țerei îl găsim în cele petrecute în toamna trecută la Congresul Orientaliștilor. Am fost chemați la Roma să probăm omenilor de știință că suntem și noi în stare să muncim serios și să apărăm cu cinste în mijlocul unei adunări de savanți, dar în schimb și de astă dată ne-am dus să ne desfacem pe piețele din străinătate o marfă învechită de care am început a ne sătura și la noi. Pe când alții discutau chestiuni serioase și făceau comunicări științifice, reprezentanții noștri continuau să convingă pe streini că noi suntem Români, ca și când cineva ar fi putut să ne conteste acest lucru, și repetau, fără frica de a obosi pe niște ascultători indulgenți și mai puțin ignoranți de cum îi credeau, aceleași fraze cari ni s'au spus și nouă în atâtea rânduri și pe care le cunoștem de ajuns. Imi închipuiesc impresia pe care am produs-o cu această ocaziune asupra streinilor și reflecțiile pe care le făceau ei când se gândiau pôte, după cum era firesc, că la noi nu se cultivă de cât retorica secă și că ne petrecem timpul numai cu manifestațiuni de stradă. Un francez care fusese la congres îmi vorbea la Paris despre activitatea Românilor la Roma și-mi dădea să înțeleg cu surîsul lui ironic că ne lipsește tactul și bu-

din ajutorul de stat, parte din interesele banilor elocați. Astăzi este averea fondului la 2000 fl. Scopul înființării fondului a fost ridicarea unei școle capitale în Hondol.

După ce s'a proiectat contopirea tractului Geoagiului I. și II. într'un singur tract, sinodul ppresbiteral al Geoagiului I, ca se nu devină și tractul Geoagiului II, stăpânitor peste fond, și-a făcut statute, cari stau de atunci la Prea Ven. Consistoriu spre aprobare.

Aprobarea s'a amânat, tractele sau contopit. Cei din tractul Geoagiului II deveniră acum stăpâni în casa altuia. Sinodul din anul trecut ca să le facă și lor loc la drepturile fondului, și-a făcut statute, cari stau de atunci la Prea Ven. Consistoriu spre aprobare.

La acesta Ven. Consistoriu a cerut să se numescă cari sunt aceia, cari au a plăti câte 10 fl. la averea fondului, pentru că cuvintele „cari nu sunt membrii la acest fond“, nu sunt destul de hotărâte.

Punându-se acest obiect la ordinea zilei se începe o viua discuțiune.

Membru A. Oprea după ce zice, că membrii veniți din tractul Geoagiului II nu au asemenea drept la fond cu cei din fostul tract al Geoagiului I. propune, că numai acei indivizi se contribuie câte 10 fl. la averea fondului, cari voesc să fie membrii. Face apoi întrebarea că fondul acesta este fond ppresbiteral ori fond privat al acelora, cari l'au înființat?

G. Guga susține a fi fondul o avere comună la care și membrii veniți în urmă au aceleași drepturi cu ceilalți.

P. A. Mihuț zice: „De vreme ce P. V. Consistoriu nu află bine stilizat concludusul adus în obiectul acesta propun că fiecare comună din tractul Geoagiului II se contribuie cu 5 fl. la averea fondului, ca să nu fie dispută despre acest fond“.

P. Gabor reflectând membrului G. Guga zice că devenind fondul avere comună și-ar fi pierdut mențiunea, pentru care l'au înființat fondatorii. Ei făcânduși statute au voit să și asigureze destinațiunea pentru care au întemeiat fondul. Dar fiindcă nu s'au aprobat statutele averea fondului este avere privată a acelora, cari l'au înființat. Dacă înse fostul tract al Geoagiului II se învoeste ca să contribuie la averea fondului, atunci s'ar aplană mărul de cêrtă.

Până atunci însă și ține dreptul a reclama sumele depuse în acest fond.

I. Ioanovicu cetesce numele acelora cari au înființat fondul și arată cum a contribuit dânsul din an în an, apoi a împrumutat bani dela fond pentru care a plătit interese cari toate la oaltă dau peste 300 fl. Deci îi cade foarte greu, că acum alți se dispună peste averea sa.

Se alătură la propunerea de a-și putea reclama fondatorii sumele.

P. Piso și exprimă recunoștința față de acei membrii cari au înființat fondul și declară această instituțiune de un favor pentru

nul simț. Cât de uimiți ar fi fost încă streinii când ne ar fi văzut apărând urmași de coruri și de trupe saltimbanci pentru ca să luăm parte la un congres științific! S'ar fi întrebat pôte dacă nu le-am trimis cumva niște impresari de trupe ambulante, dacă n'am înțeles rău invitațiunea și dacă nu ne-am dus la Roma să facem repetiții teatrale pentru expoziția din Paris.

Nu pe calea această se servesc interesele unei țări și se dau probe de patriotism. Cine are pretenția că lucrăză pentru înălțarea nămolului, trebuie să știe că o chestiune chiar cea mai serioasă, nu se pôte pune în discuție ori-unde și în toate împrejurările. Ori-ce lucru își are momentul lui oportun, și dacă ai stângăcia să-l amintești acolo unde se discută alt-ceva, să fi sigur că l'ai discreditat. Revendicările noastre naționale nu-și au locul într'un congres științific, chiar când o asemenea chestiune ar fi tratată cu mai multă competență și cu mai puțină cheltueală de vorbe goale, decum se face de obicei.

Dar este greu să ne convingem odată de lucrul acesta cât timp credem încă că patriotismul de fraze se pôte amesteca în știință și o pôte chiar înlocui. Au fost mulți la noi cari aveau pretenția să facă știință,

cei veniți din tractul Geoagiului II. cari n'au avut acel dar, derogă însă din vaza fondatorilor decât și-ar revoca sumele, propune deci să se reducă contribuiriile ca se să facă și alții membrii dar nici decât să nu se revoce sumele.

A. Vlad, reflectând antevorbitorilor deschiară fondul de o avere comună a întregului tract după cum stă astăzi și propune a susține concludusul sinodal din anul trecut și a da Consistorului deslușirile ce le cere la acela. Cei 10 fl. să fie obligați a-i plăti numai preoții din fostul tract al Geoagiului II ci și cei din al Geoagiului I cari nu sunt membrii la acest fond, iar mireni numai aceia cari voesc să se facă membrii.

S'a cerut încheierea desbaterei.

S'a primit propunerea lui Vlad prin votare.

(Va urma)

Din România

(Recompensă fostului metropolit primat Ghenadie) Camera română a votat în ședința dela 1 Aprilie I. P. S. Ghenadie Petrescu, fost metropolit primat al României, o pensie viageră de 1000 lei pe lună, peste pensiunea la care este îndreptățit după legea generală a pensionilor și cu începere de la 1 Ianuarie 1897.

*

(Nou mareșal de curte) Dl Gheorghe C. Philippescu numit Mare Mareșal al Curței și șef al Casei Regale, a depus în mâinile M. S. Regelui jurământul pentru intrarea sa în această înaltă funcțiune.

*

(Testamentul Take Anastasiu) Dna Elena Take Anastasiu, soția defunctului, precum și frații acestuia Alexandru și Ioan au atacat testamentul făcut în favorul Academiei Române. Executorul testamentar, d. D. Sturdza a intrat în tratări cu moștenitorii acestia și a oferit 600.000 lei dnei Elena Anastasiu, și câte 250.000 lei fraților defunctului.

Dna Elena Anastasiu cere un milion și frații defunctului cer câte 500.000 lei fiecare.

Deschiderea expoziției universale din Paris.

Marele eveniment, care se înșiră la pragul secolului XX., ca una din cele mai imposante manifestări ale păcii și muncii între cele mai memorabile date ale istoriei, s'a îndeplinit. Expoziția din 1900 s'a deschis Sâmbătă la 2 ore p. m. O suflare sărbătorască adie asupra Parisului, casele sunt împodobite cu stindarde, cu deosebire eleganta „Rue de la Paix“ e de tot decorul.

Președintele Loubet, urmat de miniștri — afară de ministrul Gallifet, care e bolnav — sosî pe piața fes-

pe când în realitate o denaturau din considerațiuni de un patriotism rău aplicat. Și școala această continuă să mai aibă câți-va reprezentanți, și să ne furnizeze din când în când lucrări pretențioase în care incapacitatea științifică se ascunde sub un noian de cuvinte demodate. Un asemenea procedeu nu folosește nici științei nici patriotismului. Știința ese schilodită dintr'o asemenea combinațiune hibridă; patriotismul nu câștigă nimic când îl invocăm acolo unde n'are ce căuta. Știința și patriotismul sunt două elemente dispartate pe care nu le pôte împărechia nimeni, dacă și dă bine samă de valdrea fie-căruia din ele. Cuvântul rostit de știință pôte atinge multe susceptibilități patriotice și adevărul dărimă adese-ori ceea-ce a înălțat patriotismul. Să lăsăm deci știința în liniștea și seninătatea ei, fără să ne mai încercăm zadarnic să-i înfiltrăm preocupări dictate de patriotism, dar streine de scopul pe care-l urmărește ea. Mai curând sau mai târziu va trebui să renunțăm la unele himere cu care ne îmbătăm astăzi, dar nu vom perde nimic atunci: știința va fi adevărată știință și patriotismul un sentiment mai luminat.

(Va urma.)

tivităților, fiind aclamat cu frenesie. După-ce orchestra intonă marseillesa, ministrul de comerț Millerand ținut o vorbire, în care mulțimi comisarului expoziției, Picard, precum și conducătorilor de lucrări ai statelor reprezentate la expoziție. Arată progresele făcute de omenime de vécuri pe terenul industriei și științei și accentuează, că mașina a devenit regina lumii. Ea substituie pe lucrători, din cari face acum puteri auxiliare. Chiar și mărtea se retrage dinaintea drumului triumfal al spiritului omenesc. Chirurgia și medicina progresază tot mai mult, grație geniului unui Pasteur. Dar știința face omului un serviciu extraordinar și prin aceea, că-i revelează secretul mărimii materiale și morale a societății omenesti, secret, pe care îl exprimă cu un singur cuvânt: „solidaritate“. Diferitele syndicate și însoțiri cu menirea de a cuprinde slăbiciunea individuală într'un întreg apt la ori-ce rezistență, sunt dovezi ale solidarității omenesti.

Acastă solidaritate năsuște a ni-vela neegalitățile, ce există în sinul fie-cărei națiuni și cari provin din natură sau din regimul social. Ea voeste să unescă pe fii aceluiaș popor prin o înfrățire reală. Efectele acestei solidarități nu stau la hotărâre intereselor, ideilor și sentimentelor singuratic. Ele se amestecă și concresc pe întreg pământul într'un complex, distribuitor de binefaceri, care încă de acum ne permite să vedem o nouă eră, inaugurată de curând la inițiativă nobilă în conferința din Haaga. Avem motive să sperăm și să credem, că va veni o zi, în care lumea va recunoște numai emulația rodnică în pace și luptele victorioase în muncă. Salvatore și prosperă muncă! tu nobilizezi și consolezi, pe urmele tale dispăre nesciința și răul, prin tine scapă omenimea de sclăvie și năptea se urcă în acea regiune luminată și curată, în care se va realiza într'o zi idealul, completa armonie între dreptate și bunătate.

La această respunse președintele Loubet:

Domnii mei! Când republica franceză invită guvernele și popoarele, ca să participe cu noi la o unificare a muncii omenesti, nu s'a gândit numai la aceea, de a provoca o emulațiune distinsă, vedită, și a renoi la țermurii Seinei vechiul ei renume de nobleță, curtoasie și ospitalitate: ambiția noastră e mai mare, se ridică în înfinit peste gloria sărbătorilor trecătoare. Francia voeste să contribuie în mod eclatant, a face să triumfeze între popore concordă, în conștiință de a lucra astfel pentru binele lumii la frontiera acestui secol glorios, ale cărui triumfuri asupra erorilor și urei — durere — sunt necomplete, dar ne-a hărăzit credința vecinică viuă în progres. Produsele economiei populare, care ocupă această mare piață nu ne arată ore năsuințele individuale ale fiecărui stat, de a ajunge la perfecțiune în artă și de a trăi în comuniune omenescă?

Ele vor înprima acestei expoziții cel mai marcant caracter, ele ne apar ca culmea civilizației, și a îndreptățirii la existență a operilor noastre. Fără îndoieală nu există spectacol mai demn de admirat, decât acela, de a vedea cum înfrânăză rațiunea puterile lumii fizice și supune natura unor combinații nevisate, din cari vom trage profit pentru bunăstarea noastră și bucuriile noastre estetice. Intocmai însă precum geniul stăpânește asupra materiei brute, tot așa e el subordonat dreptății și bunătății. Forma cea mai maiestasă a frumosului e realizată numai atunci, când conștiința morală reunește în năsuințele sale puteri mai înalte spirituale, precum mașinile galleriilor noastre își unesc munca prin o mare forță de impulsune și cu această se începe *sentimentul solidarității*.

În fine președintele Loubet mulțumește guvernelor și reprezentanților

acelora pentru participare și concludă, că această operă a concordiei pacifice nu va rămânea fără rîde. E convins, că secolul XX va aștepta ceva mai multă frățietate cel puțin față cu miseria de orice formă și că poate în curînd vom fi făcut un însemnat drum în exploatarea muncii în favorul binelui și al apropierei omului de omenime. Sub auspiciile acestea și în această speranță declară expoziția anului 1900 de deschisă.

Războiul din Africa-Sudică.

Din Bloemfontein lordul Roberts anunță că în curînd va înainta cu 80.000 de soldați. Cu toate-că dispune de o armată atât de mare, e foarte precaut comandantul englez pentru-că se teme, că burii îl vor lăsa să avanseze o bucată fără a-i face rezistență, în vreme-ce spre sud vor căuta să taie calea ferată către Tera Cap, cea-ce dacă le-ar succeda, pentru Englezi ar însemna un mare desastru, ear dacă nu le succeda se vor retrage spre nord până la poziția destinată a opune piept lui Roberts.

Calea ferată Bloemfontein — Cape de importanță și pentru cuvîntul, că trupele care le trimite Buller din Natal, debarcă în portul Elisabeta și sunt transportate pe linia aceasta ferată la Bloemfontein. Să zice că numai la finea săptămînei acesteia va începe Roberts să înainteze.

După o știre de pe insula St. Elena, în 1/14 l. c. a sosit acolo prizonierul general Cronje cu soția sa și trei oficeri. Un transport de alți 500 de prizonieri a plecat dela Capstadt. — Intre Olandesii din Tera Cap se spune, că s'ar fi descoperit o conjurație contra Englezilor.

NOUTĂȚI

Chirotonire. Eminentia Sa I. P. S. nostru arhiepiscop și metropolit Ioan a promovat în 1 l. c. pe clericul abs. Sabin Cerbu ales capelan în Păreu (tr. Făgăraș), într-un diacon ear în 2 Aprilie într-un presbiter.

Floriile în Sibiu. Momente de adevărată edificare sufletească au avut credincioșii, cari au participat la oficiul divin de Duminică. I. P. S. Sa Dl arhiepiscop și metropolit Ioan a folosit prilejul, fiind de față un public foarte numeros la biserica parohială din cetate, pentru a-i pune la inimă multe din comora bogatelor învățături și experiențe ce le posedă cu profuziune iubitul arhiepiscop. Reamintind fiilor sei sufletești importanța zilei, evenimentul mare, când Fiul lui Dumnezeu a fost primit cu triumf din partea poporului evreiesc la Ierusalim, arată că acel act măreț nu s'a șters — ca alte primiri, ce se fac potențailor lumești — ci de 19 veacuri se serbeză și se va serba până la finea veacurilor din partea bisericii creștine. Cea-ce a susținut și susține pe om în lupta vieții e credința; unde dispăre această, acolo nu mai e viață, totul se distruge. Dovadă unul din apostoli care lipsit fiind de credință, și-a curmat însuși zilele. Din credința adevărată resar faptele bune. Se cere însă să fim și cu recunoștință față de binefăcătorii noștri, căci numai așa ne facem plăcuți lui Dumnezeu și omenilor. Tinerimea i adresază mai ales, înaltul prelat, sfatul părintesc de a păstra recunoștință vie binefăcătorilor sei și la urmă i arată de model cu privire la purtarea în s-ta biserică pe elevele școlii civile a Asociațiunei.

Cuvîntarea I. P. S. Sale a făcut o adîncă și plăcută impresiune asupra publicului prezent; am observat cum poporul credincios urmărea cu o vîdită emoțiune ideile dezvoltate și sorbea cu sete toate cuvintele, ce se resfrîngeau de cordele inimei sale puse în vibrațiune. Tinerimea seminarială are un exemplu viu în chemarea apostolăscă, ce o așteptă, și n'are decît se urmeze calea îndată de I. P. S. Sa.

A 70-a aniversare a nașterii Majestății Sale Monarhului. Membrii casei magnaților vor prezenta M. Sale Domnitoriului nostru din incidentul aniversării a 70-a un album cu portretele lor.

Deputați din cler la sinodul eparhial din Arad au fost aleși: arhiman-dritul A. Hamsea (Birchiș), protosin-celul V. Mangra (Arad și Giula), proto-popii: V. Belez, (Radna), G. Popovici (Șiria), C. Gurban (B-lneu), Dr. I. Trăilescu (Chișineu), I. Giorgia (Buteni), I. Groza (Halma-giu), G. Sîrb (Belint), P. Miulescu (B. Com-loș), V. Hamsea (Lipova), Dr. T. Putici (Timi-șoara), Ign. Pap, (Vinga), E. Moga (Beiuș), I. Sîrb (Beliu), T. Filip (Peșteș), N. Roxin (Tincea), T. Păcală (Oradea-mare), și V. Pap (Vașcău).

Poetul George Coșbuc a fost ales membru corespondent al Academiei române în secția literară.

„Transsylvania”, prima fabrică ardelună pentru valorisare și prelucrare de pîme și legume în Deva. Ne-a sosit un apel pe care-l vom publica în nrul proxim, în chestia înființării unei fabrici de mare importanță pentru poporul nostru producător de pîme; apelul e subscris din *Orăștie* de: Dr. Ioan Mihai, Dr. Aurel Muntean, Vasile Domșa, protopresbiter, Dr. Silviu Moldovan, Ioan Mihaiu, Iosif de Orbonaș; din *Deva*: August A. Nicoră, George Nicoră, Loghin Ardelean și Dionisie Ardelean.

Indemnăm și rugăm inteligența noastră preoțască și lumescă, învățătorii în deosebi, poporul mai cu dare de mînă, ca să sub-scrie cât se poate de multe părți fundamen-tale: 50 corone partea.

Ni-se scrie din Vale:

On. Redacțiune! În 13 Faur a. c. dl Sever Chețan teolog abs. și învățător la școala noastră confesională din Vale a aranjat o producțiune declamatorică teatrală, cu scopul, ca din venitul ei curat să se înființeze o bibliotecă școlară de care până acuma du-rere nu am avut.

Am avut norocirea să asist și eu la această producțiune, care a fost cea dintîi în comuna noastră și cu adevărată satisfacție sufletescă mărturisesc, că a succedat preste așteptarea tuturor. —

Programul producțiunei a fost foarte bogat și variat. Toate punctele au fost executate de către elevii școlii de repetiție cu o măiestrie laudabilă. Cu deosebire a reușit piesa teatrală, care pe cât a fost de haslie pe atât de instructivă pentru noi Români. Nici când n'am văzut pe Valenii noștri atît de entuziasmați, așa că la urmă când Dl Sever Chețan s'a dat jos de pe bină tot publicul a erupt într-un puternic „Să trăiească învățătorul nostru”.

Dar nici venitul material n'a fost mai pe jos de cel moral. Au încurs numai din comuna noastră 80 corone din cari detrăgîndu-se speșele de 10 corone a rămas un venit curat de 70 corone.

Și dacă această producțiune a fost atît de bine reușită, apoi numai și numai muncii neobosite a D-lui inv. Sever Chețan avem să-i mulțămim, cu toate că nu i-a dat nici un ajutoriu din partea celor ce mai deap-rîpe ar fi fost chemați, să-i dea spriginu într-un realizarea unui astfel de scop măreț.

Dl Chețan poate fi mulțumit, căci oună muncă a săvîrșit, er noi mulțămim, Prea Veneratului Consistoriu arhiepiscopesc, că în vederea atîtor neînțelegeri ce am avut în trecut, în anul de față ne-a trimis un învățător, care prin purtarea sa atît în școală cît și afară de școală a știut să-și câștige simpatia și stima tuturor.

„Văleanul”

Necrolog. Cu inima înfrîntă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor. amicilor și cunoscuților trecerea la cele vecinice, după scurte și grele suferințe și în-părțat cu sf. taine, a parohului gr. or. din Perșani Ioan Ințu iubitul nostru soț, tată și frate, înțemplat la 30 Martie (st. v.) a. c. în al 37-lea an al vieții, al 13-lea al fericeitei căsătorii și al 11-lea an de preoție.

Remășițele pămîntesci ale adînc deplân-sului defunct s'au depus spre odihnă vecinică Duminică în 2 Aprilie (st. v.) a. c. în ci-miteriul gr. or. din loc. Fie-i țîrina ușoară și memoria binecuvîntată! Perșani, în 31 Martie 1900. Susana I. Ințu n. Zorca, soție. Victor, Jancu și Măriôra, ca fii. Bucura, Eva și Elisabeta, ca surori.

Prin stăruință la biruință. Din Blășel, lângă Mediaș, primim o scrisoare mai lungă, din care relevăm părțile esențiale: Comuna Blășel, locuită în majoritate de Ro-mâni, numără vr'o 170 familii gr. or. și

50—60 gr. cat. În scopul zidirii unei școle corespunzătoare s'au învoit Românii de ambele confesiuni să contribuie cu o cîuță în proporțiune legală. Greco-catolicii însă înainte de a se fi început zidirea au rupt convențiunea și așa vrednicii noștri parochieni au ramas să ducă singuri la îndeplinire lucrarea ceea-ce Dumnezeu le-a și ajutat. Vîzînd această uniție s'au rugat să fie primiți și copii lor pe lângă o taxă anuită. Credincioșii noștri i-au primit, dar în cele din urmă gr. cat. s'au socotit să-și ridice o școală proprie mai modestă. S'au și apucat de lucru, însă n'au isbit, căci neavînd plan aprobat de superiorități li s'a interzis la ordin mai înalt lucrarea.

„Tinerimea Română”, societate științifică-literară din București conform statute-lor sale va ține anul acesta al XVII con-curs de studii și al VI de lucru manual între toți elevii învățămîntului primar urban și rural din România. Va ține asemenea al III concurs asupra Istoriei Naționale și al V concurs asupra *Desemnului după natură*, între toți elevii și elevele celor 7 clase secun-dare din totă țera. Afară de acestea anul acesta pentru prima oară ține concurs degim-nastică între toți elevii cursului primar și se-cundar din București.

Concursurile vor începe la 30 Aprilie a. c. și vor continua în toate zilele de sărbători din luna Maiu până la 14 inclusiv.

Cei-ce reușesc vor obține premii, care constau din bani, medalii, cărți, obiectele și îmbrăcăminte ce se vor distribui în ziua de 21 Maiu.

„Reuniunea meseriașilor români din Orăștie” invită la reprezentația tea-trală ce se va ține în 23 Aprilie n. a. c. (a doua zi de Paști) în sala hotelului „Trans-sylvania”. Începutul la 8 ore sîra. Venitul curat este destinat fondului Reuniunii. Preț-ul intrării: O loje 2 fl. 50 cr., loc I. 80 cr., loc II. 60 cr., loc III. 50 cr. parter 30 cr., galerie 40 cr. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Programa: 1. „Herșcu Bocce-giu” cîntecel comic de V. Alexandri, pre-dat de dl Rusalin Ionescu. 2. „Dragoste” comedie într-un act de A. din Dorna. Pers-sonale: Theodor Leonidis dl George Dreghici. Aglae d-sora Valeria Grofu. Costică dl Ioan Tomuța. Măndica, fată în casă d-sora Saffa Adamescu. 3. „Băi de mare” come-die într-un act de A. din Dorna. Perso-nele: Năstase Pripicescu dl Rusalin Ionescu. Lică Vînturean dl Dumitru Martin. Sevasta Pripicescu d-na Lucreția Martin. Aneta Pripicescu d-sora Rosa Rațiu. Marița

**. După producțiune, urmează dans.

O comună, care s'a lăsat de beu-tură. Din părțile Tîrgu-Mureșului „Gazeta Transilvaniei” primește în-bucurătoare știre, că locuitorii români din comuna *Tîrînia-mare* încă în ziua de Boboteză a acestui an au făcut legătură în scris, că nu vor mai bea vinars și s'au obligat de bună voie a-se supune unei pedepse de 10 fl. în favorul bisericii, la cas când ar călca acest legă-mînt. Legămîntul a fost subscris de 130 capi de familie, adică de toți locuitorii ro-mâni, afară de câți-va servitori de pe la curți. Au trecut de atunci trei luni și bravi! Români și-au ținut cuvîntul. Jidanul cărciu-mar, care până aci nu-și mai încăpea în piele de îngîmfat ce era, a început să umble la colindat pe la preotul și pe la alți fruntași ai comunei, rugîndu-se de ier-tare, ba făcînd chiar și un ofert de 160 corone în favorul bisericii numai ca „să se facă pace”. Omenii însă sunt cuminte că știu ei ce înșamnă „pacea” dorită de Ji-dan și nici prin gînd nu le trece să-și calce legămîntul, ear' Jidanul își strînge catrafusele ca să se ducă!

Georgios Tialios — sinucigaș. Înainte cu câteva săptămîni dispăruse profesorul de limba greacă și secretar la consulatul gre-cesc din Budapesta Tialios. El spunea într-o epistolă de adio, că a căzut jertfă unei in-trigi, fiind denunțat, că ar sta în serviciul unei puteri străine și ar fi un inamic al as-pirațiunilor grecești. A fost căutat în toate părțile, dar înzadar, nu i s'a dat de urmă. Acum în sfîrșit, valurile Dunărei, în care se aruncase nefericitul, i-au scos cadavrul lângă comuna Tököl și s'a constatat după unele obiecte aflate la el, identitatea.

Studentii maghiari în România.

Un grup de studenți dela universitatea din Budapesta, sub conducerea profesorului lor Lóczy Lajos făcînd în septămîna trecută călătorie de studiu în România, au cercetat exploatarea de petrol dela Cămpina și salin-ele dela Doftana, fiind călăuziți de domnii Alimăneșteanu, Mrazek, profesor de univer-sitate și Popovici-Hațeg, inginer de mine. În București au cercetat institutul botanic, mu-seeele de geologie, anatomie, zoologie, petro-grafie, laboratorii de chimie organică și anorganică, fiind pretutindenea încantați de bogăția colecțiunilor. În onorea oșpeților dl Alimăneșteanu a dat un prînz. Studenții au plecat dupacea la Constanța, pentru a vedea podul peste Dunăre, cum și exploatarea de cupru din Dobrogea. De acolo vor pleca la Constantinopol.

In favorul țeranilor. Dl M. C. Suțu, președintele fostului tribunal arbitral în procesul Hallier, a dăruit suma de 24.000 lei, onorariul seu de arbitru, societății „Carol Elisabeta”, spre a veni în ajutorul locuito-rilor lipsiți de hrană.

Procesul furtului întemplat la Ca-sina Română din Brașov s'a pertractat Vineri. Acusatul Gr. Birea, a fost osîndit la doi ani închisore, perderea drepturilor politice pe cinci ani și restituirea pagubei de 25.000 frcs. cu adausul de 5% începînd dela 1 Ianuarie a. c. Contra sentinței acusatul a anunțat recurs; cererea lui de-a fi pus în libertate până la intrarea sentinței în putere de drept, a fost respinsă.

O înlesnire în călătoria cu trenul. Direcțiunea trenurilor statului a dat în zi-lele acestea o ordonanță, privitor la călătoria după zone pe trenurile dîn Ungaria. Sespune anume în această ordonanță, că fie care că-lător poate folosi un bilet luat pe 14 zone în timpul prescripș — nu numai pentru călătoria sa la stațiunile arătate în bilet, ci la orișicare altă stațiune și în orice direcți-une; poate să călătorească chiar și mai departe de stațiunea arătată în bilet, dar aceasta călătoriu trebuie să o spună călăuzului înainte de sosirea în stația însemnată pe bilet. Tot asemenea și la zonele de la I—XIII biletul se poate de aci încolo folosi în călătoria în orice direcție și la orice stațiune a trenurilor din patrie; aceasta însă călătorul e obligat să o spună totdeauna înainte călăuzului res-pectivului tren. Pe deasupra prețului biletului, ce-l are cineva, nici într-un cas n'are să plă-tescă nimică.

Dare de sîmă și mulțumită publică.

Pentru procurarea de cărți pe sîma elevilor lipsiți de mijlăce dela școala gr.-or. din Mercuria subscrisul a întreprins o colecță la care au binevoit a contribui următorii:

P. O. D. Ioan Droc, ppresb. 6 cor., Daniil Stroia, cassar de bancă 4 cor. Ioan Nicoră, inv. conced. Nicolae Simulescu, inv. Floaș et Comp., com. K. Kabdebó, com. Dr. Col. Albu, adv. Ioan Blaga, cancelist, toți din loc, câte 2 cor.; G. Muntean, măcelar, Nic. Albu, propr., Ilie Petruț, compt. Ioan Helju, măcelar, I. Măcelar, not. pens. Maria Șufană, Dochie Ciurugă, I. Takáts, hotelier, Ilie Floaș, com. Iul. Nemeș, măcelar, N. N. Aurelia Trónca, inv. supl. toți din loc, Ioan Dăian, inv. dir. Apoldul de jos, Romul Pop, paroch, Gârbova, Dtru Iridon, com. Apoldul de sus, Ana Trónca, inv. Poiana, Ioan Moga, paroch Rod, Ilie Popp, paroch Ludoș, câte 1 cor. I. Cîmpean, G. Stănese, Longhi, diîn loc, I. Tănase, Rod, câte 60 fileri, Ilie Bu-nea și Ioan Fleacă din loc câte 40 fil. în total 43 corone 20 fil. cari s'au și folosit pentru scopul susnumit.

Tuturor acestora li se aduce și pe a-castă cale sincerele mulțumite.

Mercuria, la 11 Martie 1900.

Nicolae Simulescu
învățător.

Posta Redacțiunei.

G. Ometa, Terefel. Nu ne mai ocupăm cu chestia resuscitată de D-Ta.

Nr. 105/1900

[51] 3—3

Concurs

Pe baza dispunerii consistoriale dela 16 Febr. 1900 Nr. 1273 B. și a deciziei comitetului parochial din comuna bisericăscă de clasa III. Lăpuș în protopresbiteratul Câmpenilor se publică concurs nou pentru întregirea postului ei de paroh cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Dotarea acestui post sunt venitele stolare în sumă de (426 fl. 50 cr.) 853 corone.

Doritorii de a ocupa acest post se trimită cererile lor concursuale cu documentele recerute în termenul deschis la subscrisul oficiu și se se prezente în parohie înainte de alegere, spre cunoștere.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. din Câmpeni.

Câmpeni, 11 Martiu 1900.

Romul Furdui,
protopop.

[52] 2—3

Concurs repetit

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia Cârna, tractul Albei-Iulie, se descrie prin acesta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post dau suma de 440 fl. 30 cr. adică 880 corone 60 fileri cu prospect de a se îmbunătăți.

Informațiuni mai detaiate se pot lua dela comitetul parochial din Cârna și dela subscrisul oficiu protopresbiterat.

Petenții vor avea a-și subșterne suplicele de concurs, în termenul prefapt la subscrisul oficiu protopresbiterat, instruite conform normelor în vigoare.

Alba-Iulia, 20 Martie 1900.

Oficiul protopresbiterat gr.-ort. al tractului Albei-Iulie, în conșlegere cu comitetul parochial.

Florian Rusan,
adm. protopresb.

Obligațiuni

jumătate românești și jumătate ungurești, apoi

cuitanțe și contracuite

ungurești și românești, se pot procura dela

Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu, cu prețurile: 1 obligație 5 fl., chitanțele și contracitanțele cu 1 cor. per sută bucăți. La cerere se trimite gratis și franco din fiecare câte o bucată de probă.

Următoarele cărți se pot procura dela

Librăria archidieceșană Sibiu:

I. C. Panțu:

Correspondența comercială . Cor. 3 20

Procent, Promil, Interese și teoria conturilor curente . „ 0 80

Un capitol din contabilitatea dublă „ 1—

Al doilea capitol din contabilitatea dublă „ 2—

I. Socaciu:

Dreptul cambial „ 4—

— porto postal pentru fiecare 10 fl. —

În Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se află următoarele scrieri ale poetului nostru **G. Coșbuc:**

Fire de tort, broș fl. 1.—
Balade și idile fl. 1.50
Sacotala, broș „ 2.50
Aeneis edit. II. broș „ 1.25
Răsboiul nostru pentru neam-nare, broș „ —.50

Au apărut:

Semințe din Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de

Zacharia Boiu,
asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la toate Duminicile de peste an.**

„ II.: „ „ **prasnicele și sărbătorile, precum și la casuale bisericesci.**

„ III.: **cuvântări la înmormântări, parastase etc.,** 360 pagine.

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul** și la

Tipografia și librăria Archidieceșană Sibiu.

„Dotățiunea Clerului”.

(Avis preoțime, noastre.)

Este știut, că **articolul de lege XIV. din 1898 despre întregirea venitelor parohiale**, întră în valoare cu 1 Ianuarie n. 1899. Corporațiunea noastră supremă bisericăscă, mărirea congres național-bisericesc, s'a pronunțat deja pentru acceptarea sumelor de întregire, dacă înaltul guvern al țerei le va pune la dispoziția consistoriilor eparchiale spre împărțire fără condițiuni umiltore pentru biserică și clerul ei. Astfel — fiind timpul înaintat — Consistoriile eparchiale, întrucât nu au făcut deja, vor trebui să facă pașii de lipsă pentru adunarea datelor privitoare la venitele sigure ale singuraticelor parohii, ca astfel să se poată judeca pe base de date temeinice. Ca să se poată purcede în chip corespunzător la umplerea datelor de lipsă și să se poată induce toate fără eventuala păgubire a celor îndreptățiți, este fără îndoială necesar, ca se cunoscă toți parohii,

legea însași,

în toate amănuntele ei. În scopul acesta a tradus dl Dr. **Elie Cristea** acest articol de lege, pe care îl recomandăm în atențiunea tuturor, pe cari îi privește. Dar chiar și după regularea generală a chestiunii de întregire legea aceasta va fi pentru toți oficialii bisericești de o permanentă necesitate, căci zilnic se va ivi trebuința de a o consulta. Traducerea a apărut în tipografia archidieceșană și se poate procura cu prețul de 20 cr. + 3 cr. pentru porto, atât dela traducător, cât și dela librăria archidieceșană.

Multe dispozițiuni din lege se esplică și lămuresc prin

Instrucțiunea

care de asemenea se află la librăria archidieceșană.

Iară pe lângă acestea aruncă o deosebită lumină asupra acestei chestiuni voluminoasă broșură intitulată

„Dotățiunea Clerului”

de **Ilie Dinurseni.**

apărută asemenea în tipografia archidieceșană. Costă 1 coronă.

Din această instructivă broșură se va putea clerul nostru lumina asupra punctelor mai grave din amintita lege și astfel în activitatea sa parochială va putea fi orientat și va putea ști, cum are să purcedă, ca să rămăie și pentru viitor acel factor independent în organismul bisericești și neamului nostru, dela care toți mai mult așteptă desvoltarea și promovarea intereselor noastre de progres continuu.

În **Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu** se află spre vânzare **diferite icône după cultul oriental** precum:

Mărimea:	89/50 cm.		47/68 cm.		55/68 cm.		59/70 cm.		63/100 cm.	
	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin
Sf. Nicolae	fl. 5—	cr. 6—	fl. 10 50	cr. 6 50	fl. 10 25	cr. 11—	fl. 10 25	cr. 11—	fl. 10 25	cr. 11—
Sf. George, călare	6—	6 60	11 50	7 50	18—	11 50	22—	12—	30—	—
Sf. Dumitru	5—	6—	10 50	6 50	16—	10 25	20—	11—	28—	—
Botezul Domnului	6—	6 60	11 25	7 50	18—	11 50	22—	12—	28—	—
Sf. Treime	6 50	7—	12—	7 50	18 50	11 50	22—	13—	30—	—
Archangelul Mihail	5—	6—	10 50	6 50	16—	10 25	20—	11—	28—	—
Christos pe cruce cu fig. . .	7—	7 50	12—	8—	18 50	12—	23—	13 50	32—	—
Maica Domnului	6—	6 60	11 50	7 50	18—	11 50	22—	12—	30—	—
Ilie în carul de foc	6 50	7 50	13—	8—	20—	12—	23—	14—	33—	—
Înălțarea Domnului	7—	7 50	14—	9—	22—	14—	28—	15—	36—	—
Nascerea Domnului	6—	7 50	14—	9—	22—	14—	28—	15—	36—	—
Petru și Pavel	6—	7—	11—	7—	17—	11—	21—	12—	30—	—
Adormirea Maicii Domnului	7—	8—	14—	9—	22—	14—	28—	15—	36—	—
Scularea lui Lazar	6—	7—	11—	7 50	21—	14—	28—	15—	32—	—
Simion	5—	6—	10—	6—	16—	11—	20—	11—	28—	—
Ilie	5—	6—	10—	6—	16—	11—	20—	11—	28—	—
Archangelul Gavril	5—	6—	10—	6—	16—	11—	20—	11—	28—	—
Învieria lui Christos	6 50	7—	14—	8—	21—	13—	28—	15—	32—	—
Sf. George (pe jos)	5—	5 50	10—	6—	16—	11—	20—	11—	28—	—
Christos (bust)	6—	8—	12 50	8—	21—	14—	28—	15—	32—	—
Nicolae	6—	8—	12 50	8—	21—	14—	28—	15—	32—	—
Bunavestire	5 50	6—	12—	7 50	16—	13—	24—	13—	30—	—
Ion în pustie	5—	6—	10—	6—	16—	10—	21—	13—	28—	—
Rosaliile	7—	6—	12—	8 50	22—	12—	24—	15—	30—	—
Sf. Petru	5—	6—	10—	6—	16—	10—	20—	11—	28—	—
Mormântul Domnului	—	—	—	15—	27—	18—	36—	21—	42—	—
Nascerea Sf. Maria	7—	8—	15—	9—	22—	14—	30—	15—	32—	—
Înălțarea Sf. Cruci	6 50	8—	14—	8 50	22—	14—	30—	15—	32—	—
Cei 40 Mucenici	7—	9—	15—	10—	23—	15—	30—	16—	36—	—
Constantin și Elena	6—	6 50	12—	7—	18—	12—	22—	12 50	30—	—
Schimbarea la față	7—	8—	15—	9—	22—	14—	30—	15—	32—	—
Fața lui Iisus	5—	6—	10—	6 50	16—	10 50	20—	11—	28—	—
Floriile	7—	8—	15—	9—	22—	14—	28—	15—	32—	—
Fuga la Egipt	6 50	8—	12 50	9—	22—	12 50	30—	15—	34—	—